

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/518– /2012. RP.
Előadó: dr. Nánási Zoltán

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **isaszegi** lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 100/2012. (III. 21.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdésére, valamint 109. §-ának (1) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek címezve (1539 Budapest, Pf. 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos és három társa 2011. július 27-i dátummal panaszt terjesztett elő a Független Rendészeti Panasztestületnél (a továbbiakban: Panasztestület), melyben az alábbiakat adta elő: 2011. július 24-én 20:30 óra körüli időben M. Zoltán isaszegi lakos társaival megjelent a Panaszos és három társa által lakott épület előtt, majd „erőszakos” magatartást tanúsítottak. A Panaszos és három társa 20:55 órakor értesítette a Gödöllői Rendőrkapitányságot. A rendőrség kiérkezéséig M. Zoltán és társai megrongálták a kertkaput és a lakókat „életveszélyesen” megfenyegették. A panaszbeadvány szerint a támadóknál „a testi épséget veszélyeztető” eszközök voltak. A rendőrök csak a támadókat hallgatták meg, akik azt állították, hogy autójukat a Panaszos és három társa rongálta meg. A rendőrök a helyszínen nem hallgatták meg a Panaszost és társait, nem törődtek azzal, hogy ők kértek rendőri intézkedést, nem rögzítették a sérelmükre okozott, a kertkapuban keletkezett káruk. A rendőrök a Panaszost és három társát előállították a rendőrkapitányságra, ahol előállító helyiségben helyezték el őket, majd „vádlokként” hallgatták ki őket, mely csak a jegyzőkönyv elolvasása után lett világos számukra.

A panaszos beadványát dátum nélkül, a Panasztestületnél 2011. augusztus 30-i érkeztetéssel kiegészítette (pontosította), melyben leírta, hogy a rendőrség felé a bejelentést egyik társa tette „erőszakos behatolás, valamint gondnokolt veszélyeztetése” miatt. A kiérkező rendőrök idősebb M. Zoltánt kézfogással üdvözölték, és velük mint sértettekkel a továbbiakban nem foglalkoztak (akkor sem, mikor felhívták a rendőrök figyelmét, hogy idősebb M. Zoltán „ostorszerű fegyvert” tart magánál). A panaszos megítélése szerint az esetről készült rendőri jelentés is „felületes” volt, mert részükről 20:15 óra körüli időpontban nem kerülhetett elkövetésre semmilyen bűncselekmény, mivel a helyszínt nem hagyták el.

Sérelmezte továbbá, hogy az intézkedésben részt vevő „szőke rendőrhölgy” kiabált, hogy „kussoljanak”, így kialakult egy „igen vitatkozó társulat”, melynek viselkedését a rendőrök sem tudták megfékezni. A panaszos leírta továbbá, hogy a helyszínen intézkedő rendőrök csak azt közölték velük, hogy elő lesznek állítva, hogy miért, az nem derült ki számukra, illetőleg őket később „vádlokként” hallgatták ki. Leírta azt is, hogy semmilyen jegyzőkönyvet nem kaptak a „letéti tárgyról”, valamint hogy egyik társa nem kapott másolatot a vallomásából, illetve feljelentést kívánt tenni M. Zoltán és társai ellen, azonban ennek a feljelentésnek „semmi nyoma sincsen”.

A beadványaiban foglaltak szerint a panaszos az alábbi részeselekményeket panaszolta:

- a kiérkező rendőrök nem hallgatták meg őt és társait, csak a „támadókkal” foglalkoztak (egyiküket kézfogással üdvözölték), az ingatlanjukban keletkezett kárt „nem jegyezték fel”;
- ő és társai előállításának tényét, valamint az előállítás okáról és az előállítottak jogairól szóló tájékoztatás elmaradását;
- „vádlokkénti” kihallgatásukat, valamint ehhez kapcsolódóan a jegyzőkönyv tartalmát;
- a velük szemben eljáró „szőke rendőrhölgy” magatartását;
- sérelmezte továbbá, hogy egyik társa nem kapott másolatot a vallomásából illetőleg, hogy tudomása szerint feljelentésének „semmi nyoma sincsen”.

II.

A Panasztestület állásfoglalásában alapjog súlyos sérelmét állapította meg és azt megküldte részemre. Erre tekintettel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

A Panasztestület az intézkedés és előállítás jogalapját megfelelőnek találta, ezekkel összefüggésben jogsérelmet, vagyis a személyi szabadsághoz fűződő alapjog megsértését nem állapította meg.

A Panasztestület megállapítása szerint az intézkedés sértette a részrehajlás-mentesség és egyenlő bánásmód követelményét, az intézkedés hangneme kapcsán viszont a bizonyítékok ellentmondásossága miatt nem tudott érdemben állást foglalni. Az előállítás oka közlésének elmaradásával kapcsolatban a Panasztestület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga. Alapjogsérelmet az intézkedő rendőrnő hangneme miatt nem állapított meg, „ugyanakkor az intézkedő rendőrök részrehajló, az egyenlő elbánás elvét figyelmen kívül hagyó eljárása miatt, valamint a tapasztalt tájékoztatás elmulasztása, a számtalan alaki hiba és hiányosság okán sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, valamint sérült a diszkriminációmentesség követelménye.”

A Panasztestület a fenti megállapításaira tekintettel indokoltnak tartotta, hogy állásfoglalását az országos rendőrfőkapitánynak megküldje.

III.

Tekintettel arra, hogy a Panasztestület állásfoglalásának kézhez vételekor, az akkor még hiányos iratanyag alapján megállapítható volt, hogy a panasz elkésett, így az annak nyomán indult közigazgatási hatósági eljárást 29000–105/518/1/2012. RP. számú végzéssel – a Ket. 31. § (1) bekezdés rendelkezésének felhatalmazásával – megszüntettem.

A megszüntető végzéssel kapcsolatosan a Panasztestület Elnöke írásbeli észrevételt tett, melyben érveket sorakoztatott fel amellet, hogy a vizsgálat tárgyát képező panasz nem késett el (a rendőri intézkedésnek egy része áthúzódott a határidő lejártá előtti napra, így indokolt annak, mint egésznek a vizsgálata). A fentiekre tekintettel az eljárást megszüntető végzést 2012. július 02-án 29000–105/518/4/2012. RP. sz. végzéssel visszavontam, így a közigazgatási hatósági eljárás kezdő időpontja 2012. július 02. lett.

IV.

A vizsgálat során az alábbi bizonyítékok alapján állapítottam meg a döntésem alapjául szolgáló tényállást:

- a panasz és kiegészítése (4 lap);
- a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének 13000–727/19/2011. sz. tájékoztatása;
- a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Gödöllői Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Ügyeletének kiemelt napi jelentése (13040/2858/2011/bü.);

- a helyszínt szemlélő bűnügyi technikus r. ftzls. szám nélküli, 2011. szeptember 25-én kelt jelentése;
- a helyszínen intézkedő rendőrök szám nélküli 2011. július 24-én, valamint 2011. szeptember 26-án kelt jelentése;
- a Gödöllői Rendőrkapitányság Ügyeletére érkezett bejelentésről szóló 13040/2858/2011/bü. sz. hivatalos feljegyzés;
- a panaszos előállításáról szóló 13040/20639/2011/id. sz. jelentés, az ahhoz kapcsolódó, tájékoztató, az előállítás időtartamáról szóló igazolás;
- a panaszos gyanúsított kihallgatásáról szóló 13040/20639/2011/bü. sz. jegyzőkönyv.

1. A panaszos sérelmezte, hogy a kikerülő rendőrök nem hallgatták meg őt és társait, csak a „támadókkal” foglalkoztak (egyiküket kézfogással üdvözölték), az ingatlanjukban keletkezett kárt „nem jegyezték fel”.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján:

„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.”

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése alapján:

„A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

A panaszbeadvány ezen részének elbírálása során figyelembe vettem a bejelentett esetről szóló jelentések, valamint feljegyzések (közokiratok) tartalmát [a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének 13000–727/19/2011. sz. tájékoztatása, a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Gödöllői Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Ügyeletének kiemelt napi jelentése (13040/2858/2011/bü.), a helyszínt szemlélő bűnügyi technikus r. ftzls. szám nélküli, 2011. szeptember 25-én kelt jelentése, a helyszínen intézkedő rendőrök szám nélküli 2011. július 24-én, valamint 2011. szeptember 26-án kelt jelentése, a Gödöllői Rendőrkapitányság Ügyeletére érkezett bejelentésről szóló 13040/2858/2011/bü. sz. hivatalos feljegyzés].

Ezen közokiratok alapul vételével a következő tényállást állapítottam meg: 2011. július 24-én 20:26 órakor verekedésről érkezett bejelentés a Gödöllői Rendőrkapitányság ügyeletére, mely szerint M. Zoltán isaszegi lakos egy általa vélt korábbi nézeteltérés miatt Sz. Dávid isaszegi lakos lakása elé ment, ahol közöttük dulakodás alakult ki. Ennek során az Sz. Dáviddal lakó másik három személy (köztük a panaszos) szintén kiment az utcára, ahol M. Zoltánt ütlegelni kezdték, majd autóját egy láncsal összetörték. Ezt követően sor került nevezett személyeknek bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt a Gödöllői Rendőrkapitányságra történő előállítására, valamint M. Zoltán látleletének felvételére és a sérült gépjármű szemléjére.

Az intézkedés közvetlenül foganatosító rendőrök jelentése alapján a továbbiak állapíthatók meg: a helyszínen kikerülő rendőrök 8–10 fő hangos veszekedése közepette próbálta kideríteni, hogy ki és miért hívta őket. Megítélésük szerint a helyzetet uralták (ezzel egybehangzóan nyilatkozott jelentésében a helyszínen később érkező bűnügyi technikus is). Az igazoltatások megkezdése után M. Zoltán elmondta, hogy egy korábbi nézeteltérést kívánt tisztázni, de nem járt sikerrel, mert őt a panaszosok megütötték, autóját pedig valamelyikük

egy láncsal megütötte majd megrúgta, amelynek következtében azon több helyen horpadás volt látható.

Ezt követően az akkor a házuk kerítése mögött tartózkodó panaszosokat kívánta meghallgatni az intézkedő rendőr, azonban ők elkezdtek „egymás szavába vágva ordítani”. A rendőrnő ekkor felszólította az egyik panaszost, hogy ameddig ő normális hangnemben kommunikál vele, ugyanezt ő is elvárja. Ekkor az egyik személy berohant a házba, majd visszatérve az előzőekhez hasonló hangnemben kiabált tovább, miközben a panaszos megpróbálta elmondani, mi történt. A rendőrnő jelentése alapján a helyszínen a kiabálás a bűnügyi technikus érkezésekor is tovább folytatódott, így a szituáció érdemi tisztázására emiatt a helyszínen nem is kerülhetett sor. Erre tekintettel a helyszínen tartózkodó személyek előállításra kerültek a Gödöllői Rendőrkapitányságra.

A rendőrnő jelentéséből kiderül, hogy a helyszínen tartózkodó személyeket nem ismeri, velük szemben még soha nem intézkedett. A kerítésen belül tartózkodó személyek előállítására azért került sor, mert őket érdemlegesen meghallgatni a helyszínen nem lehetett. Leírta továbbá, hogy a panaszosok kerítésén, vagy az ingatlanában keletkezett kárt ő nem látott, ilyet felé senki sem jelzett, sem a helyszínen, sem később.

A később kikerkező r. ftörm. jelentése a fentieket a következő elemekkel pontosítja: a helyszínen az alapintézkedést megkezdő két rendőr megfelelően uralta a helyzetet, ezért ő és főiskolai hallgató társa az intézkedésbe nem avatkoztak bele, azt csak demonstratív jelleggel erősítették. Leírta, hogy részéről ő sem ismerte azokat a személyeket, akik az incidensben érintettek voltak, noha korábban ő is a Péceli Rendőrőrs állományaiba tartozott. Tudomása szerint ez (ti. az hogy, az érintetteket nem ismerték) a kollégáiról is elmondható.

Jelentése alapján a helyszínen tartózkodó személyek meghallgatására tettek kísérletet, de a kerítésen belül tartózkodókkal nem lehetett szót érteni, mert folyamatosan kiabáltak, fenyegetőztek, a rendőrnőt „pajtásukként” kezelték, aki erre őket határozottan, de kulturáltan rendre utasította. A jelentés a többi rendőri jelentéssel egybehangzóan azt tartalmazza, hogy a szóváltás, valamint a konfliktus során a házban lakó személyek bántalmaztak valakit, illetve autóján sérüléseket okoztak. Ezen személyek előállítása megtörtént, a sértett pedig önként ment be a rendőrkapitányságra. Az előállítások foganatosítása során a később kikerkező rendőr és főiskolai hallgató társa egy fő – gyámság alatt álló – személy előállításában segédkezett, akivel gyámsága miatt kiemelt bánásmódot alkalmazott. Ez a személy az intézkedésnek teljes mértékben alávetette magát, nem jelezte, hogy azzal szemben panasszal kíván élni.

Azt, hogy a kerítésben, vagy az ingatlanban kár keletkezett volna, ennek a rendőri egységnek sem jelezte senki.

A fentiek alapján – az Rtv. 13. § (1) bek. figyelembevételével – a rendőrök részéről intézkedési kötelezettség állt fenn a panaszossal és társaival szemben. Tekintettel a rendőri jelentések közokirati jellegére, logikai–kronológiai hézagmentességükre, valamint arra, hogy jelen eljárásban nem merült fel olyan tény vagy körülmény, mely arra enged utalni, hogy a panaszossal és társaival szemben részrehajló módon intézkedtek, **a rendőri jelentésben írtakat elfogadva a panasznak a részrehajlást sérelmező részét elutasítom.** Ebben a körben hangsúlyozandó: pusztán a részrehajlásmentes intézkedésre vonatkozó előírásból nem következik, hogy a rendőrök azonos tartalmú intézkedéseket kötelesek alkalmazni egy adott helyszínen jelen lévő valamennyi személlyel szemben. Egyértelműen megállapítható, hogy a panaszosokkal szemben fennálltak az előállításnak az Rtv. 33. §-ában szabályozott feltételei,

ugyanakkor egyetlen körülmény sem utal arra, hogy az előállítás feltételei a helyszínen jelen lévő többi személlyel szemben is fennálltak volna. Mindebből adódóan a rendőrök éppen akkor jártak volna el jogellenesen, ha a törvényi előfeltételek hiányában állították volna elő a vitában érdekelt többi felet.

Mivel megállapítható, hogy a panaszos és társainak helyszíni meghallgatását az önhibájukból kialakult veszekedés, hangoskodás tette lehetetlenné, illetőleg ők ingatlanjukban bekövetkezett kárt nem jelölték meg, erre a rendőrök figyelmét nem hívták fel, **mint alaptalant, elutasítom a panasznak a panaszos és három társa meghallgatását, valamint a károk felvételének mellőzését sérelmező részét is.**

2. A panaszos és társai sérelmezték a velük szemben eljáró „szőke rendőrhölgy” magatartását.

A panasz ezen részét a fentiekben ismertetett rendőri jelentések alapján utasítom el, azzal, hogy a tényállás alapján megállapítható, hogy a panaszolt esetben nem rendőrök, hanem az intézkedés alá vont személyek tanúsítottak inadekvát, a konfliktust tisztázni kívánó szituációhoz nem illő magatartást.

3. A panaszos sérelmezte ő és társai előállításának tényét, valamint az előállítás okáról szóló tájékoztatás elmaradását.

Az Rtv. 33. § (2) b. pontja alapján:

„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, ... aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.”

A panaszos előállításának végrehajtásáról szóló 13040/20639/2011/id. sz. jelentés szerint a panaszos előállítására azért került sor, mert ő és társai verekezésbe, hangoskodásba keveredett egy másik társasággal, eközben egy személyt megütöttek, valamint egy gépjárművet megrongáltak. Mivel a helyzetet a helyszínen nem lehetett tisztázni, így az ügyelet utasítására nevezett személy előállításra került. Vele szemben kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor.

A helyszínen kialakult szituáció elemzése alapján életszerűtlennek tartom azt a panaszosi érvelést, mely arra alapoz, hogy nem volt tudomása arról, vele szemben milyen okok alapján fogatosítják az előállítást. A rendőri jelentések alapján megállapítható, hogy a helyszínen élet és testi épség, valamint vagyon elleni bűncselekmény elkövetésének gyanúja is fennállt, így nevezettek (köztük a panaszos) előállítására jogszerűen került sor és a szakmai szempontból is indokolt volt. A tájékoztatás elmaradását ugyancsak nem támasztja alá, hogy az intézkedésről készült egyik rendőri jelentés (2011. július 24-én kelt, szám nélküli jelentés) egyértelműen tartalmazza, hogy az előállított személyek a megfelelő jogi felvilágosítást megkapták. Nem értek egyet a Panasztestület azon érvelésével, mely szerint az, hogy nem „igazolható”, hogy a panaszos milyen tartalmú felvilágosítást kapott, megalapozza a súlyos alapjogsérelmet, hiszen az intézkedő rendőrtől nem várható el, hogy az általa elmondottakról szó szerint tegyen jelentést.

Megjegyezni kívánom, hogy a panaszos illetőleg társai számára cselekményük pontos jogi minősítése szükségszerűen csak akkor válhatott ismertté, amikor őket a Büntető Törvénykönyv pontos szakaszának megjelölésével meggyanúsították. A helyszínen

tapasztaltak alapján a rendőri intézkedéssel szemben az Rtv. csupán annyi követelményt támaszt, hogy az előállított személy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható legyen, ez pedig a tényállás ismerete alapján kétségtelenül fennállt.

Megjegyzem továbbá, hogy az előállításról, az intézkedéskor tapasztalható tényekre tekintettel dönt a rendőr. Ilyen esetekben az előállításhoz a törvényben megkövetelt bűncselekmény gyanúja [pl. Rtv. 33. § (1) a), 33. § (2) b), 33. § (2) f) pontjai] nem éri, nem is érheti el a büntetőjogi felelősség megállapításához szükséges megalapozottság szintjét. Azaz amennyiben az intézkedés során a rendőr számára komolyabb mérlegelés nélkül megállapítható, hogy az intézkedés alá vont személy magatartása a tapasztalt körülmények alapján a bűncselekmény elkövetésének gyanúját nyilvánvalóan felveti, ez kellő alapot szolgáltat az előállításra. Az ilyen objektív tapasztalatok alapján foganatosított intézkedést utóbb az sem teszi jogellenessé, ha a későbbiekben nem indul eljárás, vagy a megindult eljárásban a büntetőjogi felelősséget nem állapítják meg. A panaszost és társait a rendőrök azért állították elő, mert a helyszínen tapasztaltak alapján úgy értékelték, hogy ők a verekedés résztvevői voltak. A fenti tények és a jogszabályi rendelkezések alapján egyértelműen megállapítható, hogy a panaszost jogszerűen állították elő, a panasz nem megalapozott.

A fentiekre tekintettel **a panasznak az előállítás tényét sérelmező részét elutasítom. A panasznak az előállítás oka megjelölésének elmaradását sérelmező részét a fentiek alapján ugyancsak elutasítom.**

Alaptalansága miatt elutasítom a panasznak a panasztételi jogról való tájékoztatás elmaradását sérelmező részét is. A rendelkezésre álló iratok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos (és társai) megkapták a *Tájékoztató az előállított / elővezetett személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről* megnevezésű dokumentumot, valamint az *Igazolást a rendőrségi előállítás időtartamáról*, melyek átvételét saját kezű aláírásával igazolta. Ezen okiratokon a jogokról való tájékoztatás mellett az állampolgári jogok országgyűlési biztosának, valamint a Független Rendészeti Panasztestületnek is szerepel az elérhetősége.

V.

A panaszos sérelmezte továbbá ő és társai „vádlokkénti” kihallgatását, valamint ehhez kapcsolódóan a jegyzőkönyv tartalmát; sérelmezte továbbá, hogy egyik társa nem kapott másolatot a vallomásából illetőleg, hogy tudomása szerint feljelentésének „semmi nyoma sincsen”.

Panaszának ezen részével kapcsolatosan megjegyezni kívánom, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. §-a szerint *akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.* Az intézkedés nyomán megindult büntetőeljárással, különösen pedig a gyanúsítással, illetőleg a gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyv tartalmával, valamint az ehhez kötődő egyéb eljárási cselekményekkel kapcsolatos panaszok elbírálására a jelen Ket.-eljárásban nincs hatásköröm, így a panasz ezen részét nem vizsgáltam.

VI.

A Panasztestület állásfoglalásában kialakított álláspontjával a határozat IV. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 31. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdése, 51. § (2) bekezdése, a 100.§ (1) bekezdés *a*) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. §-a, 33. § (2)–(3) bekezdései, 48. §-a, 92. § (1) bekezdése, valamint a 93/A. § (6)–(9) bekezdései;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. §-a.

Budapest, 2012. augusztus „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**